

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

นิทาน อ่านสนุก

หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ปีการศึกษา 2567
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ปีการศึกษา 2567 ฉบับนี้ พัฒนาขึ้นด้วยความร่วมมือของศึกษานิเทศก์ และคณะครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ที่พัฒนาเนื้อหาניתานตามหลักการเขียนหนังสือניתาน ใช้เทคโนโลยีในการจัดทำ ดำเนินงานตามโครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาสู่คุณภาพการจัดการศึกษา ปีงบประมาณ 2567 กิจกรรมการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยบูรณาการส่งเสริมการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูพัฒนาניתาน และนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการใช้วิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างเป็นขั้นตอน โดยมุ่งหวังให้ครูฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ขอขอบคุณคณะครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทุกท่านที่ร่วมจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และหวังว่าหนังสือฉบับนี้จะเป็นแรงบันดาลใจให้ครูนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน และร่วมกันพัฒนาสื่อส่งเสริมการอ่านที่มีคุณภาพต่อไป

เสาวลักษณ์ รัตนชูวงศ์
ศึกษานิเทศก์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมา	1
นิทานเรื่อง ร่วมด้วยช่วยกัน	2
เพชรสวยกับพลอยใส	3
ใบข้าวปอดพิน	4
น้องก้องและผองเพื่อน	5
สุนัขจิ้งจอกกับจระเข้	6
กวางน้อยกับจระเข้	7
ก้อยกับของเล่น	8
โรงเรียนสะอาดจัง	9
ตุ๊กตาที่อยากได้	10
หมี่ป่าผู้ใจดี	11
กอบัวกับผ้าลายขอ	12
นกนางเขนน้อย	13
นกแก้วกับหนอน	14
บุ่มบีม ตื่นสาย	15
คุณค่าดวงดาว	16
ความภูมิใจของพลอยใส	17
จ๊ะจ๋า ไม่ชอบอ่านหนังสือ	18
ลูกแกะซีเกียจ	19
อุ่มอ้มยอดนักอ่อม	20
มดน้อยกับน้ำผึ้ง	21
พอเพียงกับจิตอาสา	22
ลูกเปิดน้อยหลงทาง	23
น้ำใจฝาแฝด	24
น้ำมนต์คนขยัน	25
โรงเรียนปลอดขยะ	26
ภาคผนวก	27

ความเป็นมาและความสำคัญ

การอ่าน เป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนอ่านแล้วสามารถจับประเด็นสำคัญ ๆ จากการอ่าน เข้าใจความหมายของเนื้อหาสาระ สามารถถ่ายทอดได้ วิเคราะห์เป็น ผู้เรียนจะมีทักษะการอ่านที่ดี ข้อมส่งผลให้การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้ต่อไปด้วย

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับผู้เรียน ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2568 และนโยบาย ระยะเวลาเร่งด่วน (Quick Win) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เรื่อง ส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นวิถีในการค้นหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ที่สูงขึ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 จึงดำเนินงานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนองต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมชัดเจน จึงพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจัดทำสื่อส่งเสริมการอ่านด้วยการแต่งนิทาน และส่งเสริมให้ครูนำนิทานที่ได้ไปใช้พัฒนากิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกระบวนการ วิธีการที่เหมาะสมตามบริบท

การดำเนินงานพัฒนาสื่อส่งเสริมการอ่าน

1. การอบรมครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การจัดทำสื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้โปรแกรม CANVA โดยการเปิดรับสมัครครูที่สนใจเข้าร่วมการอบรม
2. จัดการอบรมพัฒนาครูกลุ่มเป้าหมาย ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2567 ณ ห้องประชุมพญามังราย สพป.เชียงราย เขต 1
วิทยากร
 1. นางสาวลักขณ์ รัตนชูวงศ์ ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1
 2. นางกาญจน์ยิ์ อีระเดช ครูโรงเรียนอนุบาลเมืองเชียงราย (สันทรายราชภัฏรัตนานุเคราะห์)
 3. นายอภิวัฒน์ ตันนันตา ครูโรงเรียนอนุบาลเมืองเชียงราย (สันทรายราชภัฏรัตนานุเคราะห์)
 4. นางสาวริมธาร พันธุรงค์ ครูโรงเรียนบ้านดู่ (สหราชภัฏพัฒนาदार)
 5. นายรณชัย สิงห์คำ ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1
 6. นางสาวรัชฎา อภิวงศ์งาม ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1
 7. นางสาวเกษรา ธัญญชัย ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1
 8. นางสาวอัญริษา หวลระลึก ศึกษานิเทศก์ สพป.เชียงราย เขต 1

การนำสื่อไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การนำนิทานที่ครูผู้เข้ารับการอบรมครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การจัดทำสื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้โปรแกรม CANVA เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2567 ณ ห้องประชุมพญามังราย สหป.เชียงราย เขต 1 ที่ผ่านมาไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ได้นำแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน SQ4R (สุคนธ์ สินธพานนท์) ร่วมกับการใช้คำถาม 5W1H ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ

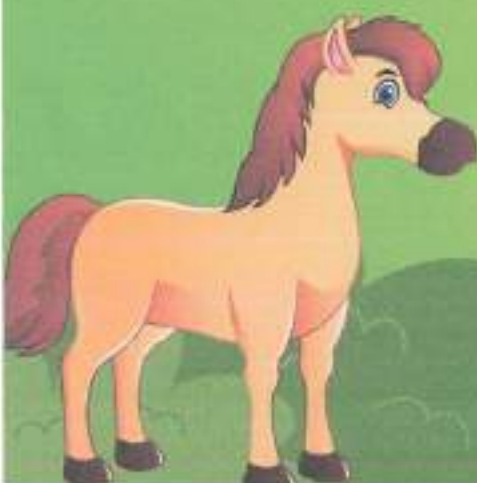
1. ครูนำเข้าสู่กิจกรรม ด้วยเพลง เกม การสนทนา
2. ขั้นตอนที่ 1 (Survey)
 - นักเรียนอ่านนิทานแบบสำรวจอย่างรวดเร็ว (อ่านรอบที่ 1)
3. ขั้นตอนที่ 2 (Question)
 - นักเรียนตั้งคำถาม (5W1H) จากเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนี้
ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร ทำไม
4. ขั้นตอนที่ 3 (Reading : R1)
 - นักเรียนอ่านนิทานอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้
5. ขั้นตอนที่ 4 (Record : R2)
 - นักเรียนบันทึกข้อมูลที่อ่านตามความเข้าใจ
6. ขั้นตอนที่ 5 (Recite : R3)
 - นักเรียนสรุปใจความสำคัญ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
7. ขั้นตอนที่ 6 (Reflect : R4)
 - นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยการสนทนากับเพื่อนและครูเกี่ยวกับนิทานในประเด็นที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพร้อมการให้เหตุผลประกอบ
8. การสรุป ครู นักเรียนร่วมกันสรุปผลการอ่านนิทาน ได้แก่ แนวคิด ข้อคิด ที่ได้จากเรื่อง

ร่วมด้วยช่วยกัน

กระต่ายและหมาป่าเป็นเพื่อนกัน กระต่ายตื่นเช้าเป็นประจำ เขามักทำงานที่ได้รับมอบหมายจากสิงโตเจ้าป่าให้เรียบร้อยก่อนที่จะไปวิ่งเล่นกับสัตว์ตัวอื่นๆ ส่วนหมาป่าผู้ขี้เกียจมักตื่นสายและไม่ทำงาน เพราะคิดว่าเดี๋ยวก็มีสัตว์ตัวอื่นช่วยกันทำอยู่แล้ว เมื่อถึงเวลาสายในแต่ละวัน กระต่ายและหมาป่าก็วิ่งเล่นตามปกติ แต่สายของวันนี้หมาป่ารู้สึกได้ว่าสัตว์ตัวอื่นมองด้วยสายตาที่ไม่เป็นมิตรสักเท่าไร หมาป่ารู้สึกไม่สนุกเลยในวันนี้และไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร กระต่ายจึงบอกว่า “น่าจะมีเหตุผลจากตอนเช้าที่เธอไม่ทำงาน สัตว์ตัวอื่นคงคิดว่าเธอเห็นแก่ตัว เราควรมีน้ำใจช่วยเหลือกัน เพื่อนๆจะได้เลิกมองเธอไม่ดี” หมาป่าจึงรับคำแล้วบอกจะขอปรับปรุงตัวในทุกๆวัน

จากวันนั้นหมาป่าก็ทำงานทุกวันและได้รับรอยยิ้มจากสัตว์ตัวอื่นๆ ทำให้หมาป่ามีความสุขและร่าเริง

เพชรสวยกับพลอยใส

เพชรสวยกับพลอยใสเป็นพี่น้องกัน แต่ละวันคุณแม่ให้เงินไปโรงเรียน ทั้งสองคนเท่า ๆ กัน เพชรสวยจะนำเงินไปฝากออมทรัพย์โรงเรียนก่อนแล้วจึงค่อยใช้เงินที่เหลือ แต่พลอยใสนำเงินทั้งหมดไปซื้อขนมกิน ปลายภาคเรียน ครูนำเงินออมทรัพย์คืนให้แก่นักเรียนทุกคน เพชรสวยจึงนำเงินไปซื้อตุ๊กตาที่ตนเองอยากได้ ในขณะที่พลอยใสกลับไม่ได้สิ่งใดเลย

“ทำไมคุณแม่ไม่ซื้อของเล่นให้หนูบ้างคะ” พลอยใสพูดกับแม่ด้วยความน้อยใจ “ตุ๊กตาตัวนี้นี่ฉันใช้เงินเก็บซื้อต่างหากล่ะพลอยใส” เพชรสวยพูดอย่างภาคภูมิใจ “แม่ให้เงินพวกหนูเท่ากันเสมอ หนูต้องรู้จักใช้และเก็บออมให้พอดีนะคะ” แม่พูดกับพลอยใสกลางกอดลูกสาวทั้งสองด้วยความรัก หลังจากนั้นพลอยใสจึงเริ่มออมเงินเพื่อซื้อของเล่นด้วยตนเอง

ใบข้าวปวดฟัน

เด็กหญิงใบข้าวตัวน้อย ยิ้มสวยน่ารัก เธอชอบกินขนม ลูกอม และน้ำหวาน ก่อนนอนเธอจะแปรงฟันทุกคืน แต่คืนนี้ใบข้าวขี้เกียจไม่อยากแปรงฟัน แอบกินลูกอม แล้วนอนหลับไป พอตื่นเช้าก็รีบกินขนมต่อ ไม่ยอมแปรงฟันสักที

หลายวันต่อมาใบข้าวรู้สึกปวดฟัน
“โอ๊ย ! แม่จ๋า หนูปวดฟันจังเลย”

แม่รีบมาดูแลพาไปหาคุณหมอทันที คุณหมอดูตรวจ พบฟันผุหลายซี่ สาเหตุมาจาก ไม่ทำความสะอาดฟันให้ดี หลังกินอาหารและขนมหวาน

เด็กหญิงใบข้าวสำนึกผิดจึงรับปากคุณหมอ
“ต่อไปนี้ หนูจะแปรงฟันทุกวันค่ะ”
ตั้งแต่นั้นมาใบข้าวก็ไม่ปวดฟันอีกเลย

นางสาวสิริกัญญา กัณฑะสอน
ครูโรงเรียนบ้านโละป่าตุม

ห้องก๊อง และะฟองเพ็ง

เข้าวันหนึ่ง ณ โรงเรียนบ้านเด็กดี ครูได้มอบหมายงานกลุ่ม โดยให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในห้องสมุดและได้กำหนดส่งงานก่อนเลิกเรียน เมื่อถึงเวลาพักกลางวัน ก๊อง ซึ่งได้รับหน้าที่หัวหน้ากลุ่ม จึงชวนเพื่อน ๆ มาทำงานกลุ่มด้วยกัน ทุกคนตั้งใจ และมีความมุ่งมั่น ในการช่วยกันทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในครั้งนี้ จนงานเสร็จเรียบร้อย จึงนำไปส่งตรงเวลาตามที่ครูกำหนดไว้ เมื่อครูได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของผลงานพบว่า ผลงานกลุ่มของก๊องและเพื่อน ๆ นั้น มีเนื้อหาถูกต้องครบถ้วน จึงได้ชื่นชมและให้คะแนนเต็ม ทำให้ก๊องและเพื่อน ๆ ต่างภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่มตนเอง

ผู้แต่ง : นางสาวพัฒนพรวรรณศรี
ตำแหน่ง : ครูโรงเรียนบ้านป่าบง

สุนัขจิ้งจอกกับจระเข้

ณ ป่าแห่งหนึ่ง มีเจ้าสุนัขจิ้งจอกที่กำลังอดโรยจากการออกล่าเหยื่อ มันจึงขอนั่งพักที่ใต้ต้นไม้ให้หายเหนื่อย แต่เพื่อนในฝูงก็ได้เตือนว่า “อย่าเข้าใกล้บึงน้ำแห่งนี้เพราะเป็นที่อยู่อาศัยของจระเข้” แต่เจ้าสุนัขจิ้งจอกก็ไม่สนใจ และตอบกลับไปว่า “ข้ารู้แล้ว ข้าแค่นั่งพักพอหายเหนื่อย จะรีบตามไป” เมื่อเพื่อนในฝูงได้ยินดังนั้น จึงเชื่อมั่นในคำมั่นสัญญาของเจ้าสุนัขจิ้งจอก จึงได้ออกเดินทางไปตาม เจ้าสุนัขจิ้งจอกกลับไม่รักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ มันจึงแอบย่องไปกินน้ำที่บึง โดยไม่เชื่อฟังคำเตือนของเพื่อน และเหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ขณะที่เจ้าสุนัขจิ้งจอกกำลังกินน้ำ จระเข้ที่ซ่อนตัวในบึงน้ำ ก็โผล่ขึ้นมากัดเจ้าสุนัขจิ้งจอก จนในที่สุดเจ้าสุนัขจิ้งจอกก็ตกเป็นอาหารอันแสนอร่อยให้กับจระเข้

นิทาน เรื่อง กวางน้อยกับจระเข้

ณ ป่าแห่งหนึ่ง มีกวางน้อยเดินเที่ยวเล่นอยู่ในป่า และหาอาหารอยู่ริมธาร กวางน้อยได้ยินเสียงขอความช่วยเหลือ “ช่วยด้วย ๆ ใครก็ได้ช่วยข้าที” กวางน้อยมองตามเสียงไปเห็นจระเข้กำลังติดตาข่ายที่ชาวบ้านดักไว้เพื่อจับปลาในลำธาร กวางน้อยเดินไปถามจระเข้ “เจ้าเป็นอย่างไรบ้าง” จระเข้ตอบ “ช่วยข้าที กวางน้อย ข้าติดที่ตาข่าย ถ้าเจ้าช่วยข้า ข้าจะให้รางวัล” กวางน้อยคิดชั่วครู่ แล้วถามกลับไปว่า “ถ้าข้าช่วยเจ้า เจ้าจะทำร้ายข้าไหม” จระเข้ตอบ “ข้าไม่ทำร้ายเจ้าอย่างแน่นอน ข้ารักษาสัญญา” กวางน้อยจึงช่วยจระเข้ให้หลุดออกจากตาข่ายอย่างปลอดภัย

หลังจากนั้นจระเข้หัวเราะชอบใจ ซ่าซ่าซ่า! เจ้าช่างโง่เขลาเสียจริง เป็นอาหารของข้าเถอะ ข้ากำลังหิวอยู่พอดี กวางน้อยได้ยินก็ตกใจวิ่งหนีเข้าไปในป่า จระเข้วิ่งตามจนตกไปในหลุมดักสัตว์ของชาวบ้านอีกครั้ง จระเข้ร้องขอให้กวางน้อยช่วย “ช่วยด้วย ๆ ช่วยข้าที” กวางน้อยเดินมาดู แล้วตอบกลับไปว่า “ ข้าไม่ช่วยเจ้าหรอก เพราะเจ้าไม่รักษาสัญญา และไม่ซื่อสัตย์ ข้าคงไม่ช่วยเจ้าอีก”

ก้อยกับของเล่น

ก้อยเป็นเด็กหญิงวัย 5 ขวบ ก้อยมีของเล่นมากมาย แต่ก้อยไม่ชอบเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบ ของเล่นมักจะกระจัดกระจายอยู่ทั่วห้อง

วันหนึ่ง คุณแม่ของก้อยกำลังทำความสะอาดห้อง คุณแม่สะดุดของเล่นของก้อยและล้มลง ก้อยรู้สึกผิดที่ทำให้คุณแม่เจ็บ ก้อยจึงตัดสินใจเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบ ก้อยจัดของเล่นแต่ละชนิด ไว้ในกล่อง และทำป้ายชื่อติดกล่องแต่ละกล่องด้วย

ตั้งแต่นั้นมาก้อยช่วยคุณแม่เก็บของเล่นทุกครั้ง หลังจากเล่นเสร็จ ก้อยมีความสุขที่ได้มีห้องที่สะอาด และเป็นระเบียบ เธอยังรู้สึกภูมิใจ ที่ได้ช่วยคุณแม่ทำงานบ้าน

นางสาวแพรวนภา พรหมวัง โรงเรียนบ้านปางขอน (ผู้แต่ง)

โรงเรียนสะอาดจัง

ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง ทุก ๆ เข้าโรงเรียน
จะเปิดเพลง ให้นักเรียนช่วยกันทำความสะอาด
โรงเรียน

ในเช้าวันนั้น สมชายกำลังเล่นกับนาบี
ใต้ถุนอาคาร เมื่อเพลงดังขึ้น สมชายและนาบี
รีบวิ่งไปหยิบไม้กวาด มากกว่าตามจุดที่ตนเอง
ได้รับผิดชอบ

นาบีเห็นเพื่อนนักเรียนใหม่ชื่อว่า เอดา
นั่งอยู่ใต้ต้นไม้ และเอดาสงสัยว่า เพื่อน ๆ กำลัง
ทำอะไรกัน

นาบีจึงบอกเอดาว่า “ทุกเช้าโรงเรียน
ของเราจะช่วยกันทำความสะอาด มา! เอดา
เรามาช่วยกันเถอะ”

บุณชาพร สมจิตร แต่ง
นิภาพร เวียงโอสถ ทาน
โรงเรียนบ้านน้ำดี

ตุ๊กตาก็อยากได้

สุดากับอารี เป็นฝาแฝดกัน วันหนึ่งคุณแม่พาทั้งสองคนไปตลาดนัด ทั้งสองคนเห็นตุ๊กตาน่ารักจึงอยากได้ แต่ไม่มีเงินมากพอที่จะซื้อ อารีพูดว่า “เราแอบหยิบตุ๊กตากลับบ้านกันดีไหม” คุณแม่ได้ยินดังนั้นจึงพูดว่า “แอบหยิบของของคนอื่นไปนั้น ลูก ๆ คิดดีแล้วใช่ไหม” สุดท้ายทั้งสองคนก็ไม่ได้หยิบตุ๊กตาด่วนั้นกลับบ้าน

สองเดือนต่อมา สุดากับอารีนำตุ๊กตาด่วนั้นมาอวดคุณแม่ คุณแม่ตกใจมาก คิดว่าลูกแอบหยิบตุ๊กตามาจากตลาดนัด สุดาจึงเล่าว่า “เราสองคนช่วยกันเก็บเงินเพื่อนำเงินไปซื้อตุ๊กตา” คุณแม่จึงชื่นชมทั้งสองคนว่าเป็นคนซื่อสัตย์และอดออม คุณแม่ สุดา อารี ก็อดกันอย่างมีความสุข

A KIND ~ 12 ~ WILD BEAR

หมีป่าผู้ใจดี

กาลครั้งหนึ่งในป่าใหญ่ เจ้าหมีป่าปลุกองุ่นไว้ในสวน จนเวลาผ่านไป องุ่นเติบโตพอที่จะกินได้แล้ว หมีป่าจึงนำองุ่นที่ตนเองปลูก ไปแบ่งปันให้ เสือ ยีราฟ และกระต่าย

สัตว์ทุกตัวที่ได้รับองุ่นจากหมีป่า พอได้ลองชิมแล้ว จึงชมว่า “องุ่นรสหวาน กรอบ อร่อยมาก มันเป็นองุ่นที่ดีที่สุดที่พวกข้าเคยได้กินมาเลย ชอบใจมากนะเจ้าหมีป่า” เจ้าหมีป่า ได้คำชมเช่นนั้นจึงรู้สึกภูมิใจในตัวเอง

หลังจากนั้นหมีป่าจึงกลับไปที่บ้านเพื่อปลูกผลไม้ชนิดอื่น ๆ เพิ่มเติม และนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ เสมอ ตั้งแต่นั้นมาหมีป่าจึงเป็นที่รักของเพื่อนทุกตัว

ผู้แต่ง
นางสาวกัลยรัตน์ ตาวงศ์
ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านจระเคียว

จึงทำ

กอบัวกับผ้าลายขอ

เช้าวันหนึ่งเด็กหญิงกอบัว และคุณแม่ไปร้านขายผ้า เพื่อที่จะซื้อผ้ามาตัดเย็บเสื้อเหมือนสัปดาห์ที่แล้ว ระหว่างที่รอคุณแม่อยู่นั้นร้านขายผ้าก็เหลือบไปเห็นผ้าไทยสีหนึ่งซึ่งเป็นผ้าที่สวยงาม

เธอจึงเดินไปตามคุณแม่ว่า “คุณแม่คะ ฟ้าผ้าลายขออะไรรอยคะ สวยจังเลยคะ” เธอพูดแล้วชี้ให้คุณแม่ดู คุณแม่มองตามมือที่ชี้แล้วจึงตอบเธอว่า “อ้อ เป็นผ้าไทยลายขอจ๊ะ ผู้คนส่วนใหญ่นิยมใส่ในวันพญ่สบัติ เพื่ออนุรักษ์การใส่ผ้าไทยใจจ๊ะ”

กอบัวได้ขียนคุณแม่พูดต้งนั้น จึงพูดขึ้นมาว่า “ถ้าอย่างนั้นแล้วคุณแม่ตัดเสื้อผืนใหม่ลายขอให้หนูใส่ไปวัดได้ไหมคะ” คุณแม่พยักหน้าและขียนตอบรับกอบัว แล้วตอบกลับไปว่า “ได้สิจ๊ะ แม่จะทำให้สุดฝีมือเลย” พูดจบทั้งสองก็เดินไปขียนรถกลับบ้านอย่างมีความสุข

ประวัติผ้าผืนลายขอ

นางสาวบัวแก้ว กองแก้ว
สุภากรโรจเรียมบ้านคลองงาม
ผู้แต่ง

นิทานพ่อเพียง

นกนางเขนน้อย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีลูกนกนางเขนอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในป่าใหญ่ นกนางเขนตัวน้อยเห็นนกตัวอื่น ๆ มีรังที่ใหญ่ สวยงาม เต็มไปด้วยของเล่นและอาหารมากมาย แต่ลูกนกนางเขนน้อยมีเพียง รังเล็ก ๆ ที่เรียบง่าย จึงรู้สึกเศร้าใจและน้อยใจ มักบ่นกับพ่อแม่ว่า "ทำไมรังของเราถึงไม่ใหญ่ ไม่สวยงามเหมือนรังของนกตัวอื่น ๆ" พ่อและแม่นกนางเขนน้อยตอบว่า "ลูกรัก ถึงแม้รังของเราอาจจะ ไม่ใหญ่ ไม่สวยงาม แต่รังของเรามีสิ่งที่จำเป็นสำหรับเราทุกอย่าง มีอาหารเพียงพอ มีความอบอุ่น มีความปลอดภัย สิ่งสำคัญคือ เราต้องรู้จักพอใจกับสิ่งที่มี นกนางเขนน้อยเข้าใจคำสอนของพ่อแม่ ท้ายที่สุดนกนางเขนน้อยก็รู้สึกมีความสุขกับรังของตัวเองอีกครั้ง

ผู้แต่ง : คุณอรุณสุดา อามจันทร์
โรงเรียนบ้านป่าขอม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 1

นกแก้ว กับ

เข้าวันหนึ่งมีหนอนตัว
 อ้วนกำลังกินใบไม้อย่าง
 เพลิดเพลิน ทันใดนั้นนกแก้ว
 ได้บินมาเกาะที่กิ่งไม้ มองจ้อง
 มาที่หนอน ด้วยความตกใจกลัว
 หนอนจึงร้องขอชีวิต แต่นกแก้ว
 ต้องการกินแค่ผลไม้สุกบน
 ต้นไม้เท่านั้น สัตว์ทั้งสองต่าง
 กินอาหารของตนเอง

เรื่อง บุ่ม บุ่ม ตื่นสาย

~ 16 ~

เช้าวันเสาร์ เจ้ากระต่ายน้อย บุ่ม บุ่ม ต้องไปช่วยแม่ปลูกผัก
ในสวนหลังบ้านทุกวัน แต่วันนี้ เจ้ากระต่ายน้อย บุ่ม บุ่ม
ไม่ได้ไปช่วยแม่ เพราะเขาต้องดูแลน้องสาวที่ไม่สบายแทนแม่
เจ้ากระต่ายน้อย บุ่ม บุ่ม ดูแลน้องอย่างดี ตัวน้องร้อนมาก
เจ้ากระต่ายน้อย บุ่ม บุ่ม ต้องเช็ดตัวให้น้องบ่อยๆ เพื่อให้ไข้
ลดลง เขาใช้เวลาในการเช็ดตัวน้องอยู่หลายชั่วโมง ไข้จึงลดลง

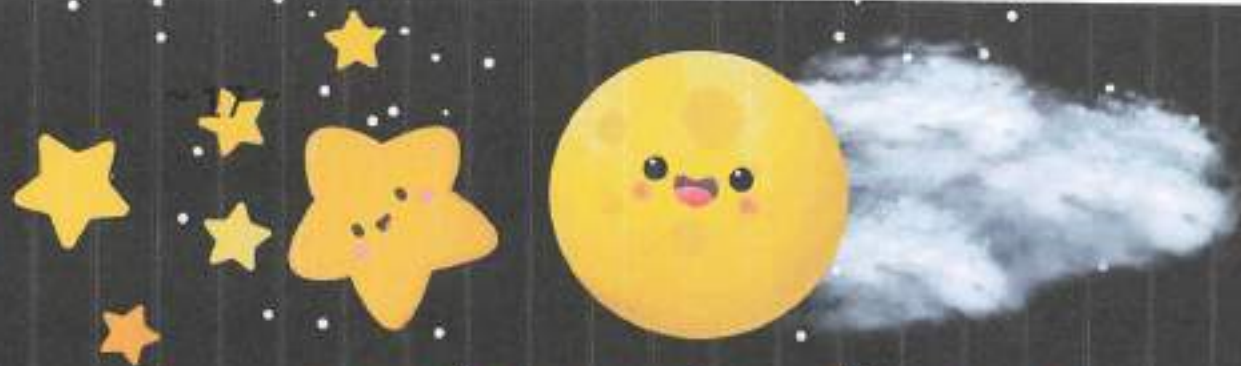
" เอ..นี่ก็เที่ยงแล้วน้องคงหิว เดี่ยวเราไปเตรียมอาหารให้น้องทาน
ดีกว่า " เจ้ากระต่ายน้อยคิด ว่าแล้วเจ้ากระต่ายน้อยก็รีบเข้าไป
ในครัวเพื่อนำอาหารไปให้น้องรับประทาน น้องเริ่มอาการดีขึ้น
ไข้ก็ลดแล้ว

" บุ่ม บุ่ม ตื่นลุก สายแล้ว เดี่ยวปลูกผักไม่เสร็จนะจ๊ะ "

" อ้าว ! ฝันไปหรอนี้ " กระต่ายน้อย บุ่ม บุ่ม สะดุ้งตื่น
พร้อมกับพึมพำกับตัวเอง

นางเอกหงค์ ชื่นโชคชัย
~ 9 ครูโรงเรียนบ้านหริมลาว

นิทาน คุณค่าดวงดาว

ในทุกคืนกลุ่มดาวดวงน้อยสังเกตเห็นแสงว่า ทำไมถึงมีแสงน้อยกว่าดวงจันทร์ แม้จะรวมกลุ่มกันแล้วก็ยังมีแค่แสงระยิบระยับเพียงเล็กน้อยดูไม่สว่างและสวย เหมือนดวงจันทร์เลย

กลุ่มดาวดวงน้อยขยับไปใกล้ดวงจันทร์แล้วถามว่า “ดวงจันทร์ทำอะไรถึงส่องแสงสว่างสวยงามได้อย่างนี้ ช่วยบอกวิธีส่องแสงสว่างให้ฉันหน่อยได้ไหม” ดวงจันทร์จึงบอกว่า “แสงของเธอก็สวยอยู่นะ เธอดูเด็ก ๆ เหล่านั้นสิ เขาดูมีความสุขทุกครั้งที่มีดวงดาว และคุณก็เดินทางกลุ่มนั้นสิ เขาใช้ดวงดาวเพื่อบอกทิศในการเดินทาง”

กลุ่มดาวพยายามมองไปรอบๆ จึงได้เห็นว่า ตนเองมีประโยชน์มากมาย แม้จะมีแสงน้อยกว่าดวงจันทร์ กลุ่มดาวจึงพอใจในแสงระยิบระยับของตัวเองที่มีคุณค่าต่อผู้คนอย่างมาก

สายชล มະโนวงศ์
ครูโรงเรียนบ้านลิ๊ะป่าห้า
ผู้แต่ง

ความภูมิใจ¹⁸ของพลอยใส

เช้าวันจันทร์ที่สดใส พลอยใสไปตลาดกับคุณแม่ ในตลาดมีร้านค้ามากมาย เช่น ร้านเสื้อผ้า ร้านขนม ร้านรองเท้า ร้านกระเป๋า ร้านผลไม้ ฯลฯ พลอยใสรู้สึกตื่นเต้น และอยากจะซื้อของทุกอย่างที่อยากได้ ทั้งชุดนักเรียนใหม่ รองเท้าใหม่ กระเป๋าใหม่ เพราะใกล้เปิดเทอมแล้ว พลอยใสมองหน้าแม่เพื่อจะขอซื้อสิ่งของที่ตัวเองอยากได้ แต่พอจะขอร้องก็หนักสงสารคุณแม่ที่ช่วงนี้มีค่าใช้จ่ายเยอะ เลยคิดว่าตัวเองยังมีชุดนักเรียนที่ยังใส่ได้อยู่หลายชุด กระเป๋าที่ขาดเล็กน้อยก็น่าจะซ่อมนำมาใช้ได้ แต่รองเท้าคู่เล็กแล้วใส่ไม่ได้ เลยขอซื้อรองเท้าใหม่เพียงคู่เดียว พอเดินเที่ยวตลาดจนสายแล้ว พลอยใสกับคุณแม่ก็จูงมือกันเดินกลับบ้านด้วยรอยยิ้ม และมีความสุข

ผู้แต่ง คุณครูอุไรวรรณ เมืองชมภู
โรงเรียนอนุบาลเวียงเชียงรุ้ง

๗ จะจำ ไม่ชอบอ่านหนังสือ

จะจำเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ ที่ไม่ชอบอ่านหนังสือและจะง่วงนอนอยู่เสมอ
 อยู่มาวันหนึ่ง ครูให้นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกการอ่าน และจะต้องสอบอ่านนิทานรายบุคคล
 จะจำได้จับคู่ฝึกอ่านกับมะลิ แต่ยังไม่ทันได้เริ่มอ่าน จู่ๆ จะจำก็ร้องไห้ออกมา มะลิตกใจ
 จึงรีบถามว่า “จะจำเป็นอะไร ร้องให้ทำไมจะ” จะจำตอบด้วยเสียงสะอึกสะอื้นว่า
 “จะจำอ่านไม่ออก กลัวจะสอบไม่ผ่าน จะทำอย่างไรดีล่ะมะลิ” มะลิปลอบจะจำ
 ด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า “จะจำหยุดร้องไห้ก่อน เดี่ยวมะลิจะช่วยสอนจะจำอ่านนะจะ”
 หลังจากวันนั้น ทั้งสองอ่านหนังสือด้วยกันเป็นประจำ จะจำอ่านหนังสือคล่องขึ้นมาก
 ได้รับคำชมจากคุณครูและสอบอ่านผ่านทุกครั้ง มะลิก็ได้รับคำชมจากคุณครู
 ที่คอยช่วยสอนเพื่อนอย่างเต็มใจ

พัชรินทร์ พิษารธรรม
ผู้แต่ง

ลูกแกะขี้เกียจ ~ 20 ~

ณ บ่าอันกว้างใหญ่ มีลูกแกะผู้โดดเดี่ยวตัวหนึ่งมันขี้เกียจเป็นอย่างมาก
เวลานี้สัตว์น้อยใหญ่ต่างพากันออกหาอาหารเพื่อกักตุนไว้รอถึงเวลาที่มีพายุมา แต่ลูกแกะก็ยัง
หลับไม่สนใจ จนกระทั่งลูกแกะรู้สึกหิว แต่ไม่มีอาหารเก็บไว้จึงออกจากที่พัก กระจ่ายน้อย
เห็นลูกแกะหิวโซ จึงถามลูกแกะว่า “ทำไมเจ้าไม่หาอาหารเก็บไว้ เจ้าไม่รู้หรือว่าจะมีพายุ”
ลูกแกะตอบไปว่า “ขี้เกียจ เพราะมันแต่ก่อนจึงไม่ได้ออกมาหาอาหารไว้
แต่ตอนนี้ขี้หิวแล้วว่าการขี้เกียจมันแย่มากไหน” เมื่อกระจ่ายน้อยได้ยินที่ลูกแกะพูดดังนั้น
จึงแบ่งอาหารและที่พักให้ หลังจากนั้นลูกแกะก็เลิกขี้เกียจและขยันมากขึ้น

อุมอิมยอดนักออม

ณ บ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่ง มีเด็กหญิงชื่ออุมอิม อาศัยอยู่กับคุณพ่อและคุณแม่ อุมอิมมีนิสัยชอบเก็บออม มักแบ่งเงินค่าขนมที่คุณแม่ให้ส่วนหนึ่งเก็บไว้ซื้อของที่อยากได้ เมื่อถึงวันเกิดของคุณแม่ อุมอิมใช้เงินที่ตนเองเก็บออมได้ไปซื้อของขวัญให้คุณแม่ เมื่อคุณแม่และคุณพ่อรู้จึงกล่าวชื่นชมอุมอิม ที่สามารถเก็บเงินได้ และรู้จักใช้เงินเป็น อุมอิมได้ยืนดังนั้นก็รู้สึกดีใจและภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก จากนั้นอุมอิมและครอบครัวจึงฉลองวันเกิดของคุณแม่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ครูนิรมลพรรณ นามวงษา
โรงเรียนบ้านห้วยแม่เตียม

มดน้อยกับน้ำผึ้ง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีมดน้อยตัวหนึ่งกำลังเดินหาอาหาร มันเดินไปเรื่อยๆ จนกระทั่งมาถึงโถน้ำผึ้ง มดน้อยเห็นน้ำผึ้งแสนหวาน ก็อยากกินขึ้นมา แต่มันตัวเล็กเกินกว่าจะปีนขึ้นโถได้

มดน้อยพยายามปีนโถน้ำผึ้งหลายครั้ง แต่ก็ลื่นไถลตกลงมาทุกที มันเริ่มรู้สึกท้อแท้ แต่แล้วมันก็มองเห็นมดตัวอื่นๆ กำลังช่วยกันปีนโถน้ำผึ้ง มดน้อยจึงตัดสินใจขอความช่วยเหลือจากมดตัวอื่นๆ

มดตัวอื่นๆ ยินดีช่วยเหลือมดน้อย พวกมันช่วยกันปีนขึ้นโถน้ำผึ้ง และนำน้ำผึ้งลงมาให้มดน้อยได้กิน มดน้อยรู้สึกดีใจมากที่ได้กินน้ำผึ้ง และมันจึงได้เรียนรู้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นทีมสามารถทำให้เราบรรลุเป้าหมายได้

นางสาวนวพร เกษมณี โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยา

นิทาน ...

พ่อเพียง

~ 23 ~

กับจิตอาสา

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีเด็กผู้หญิงชื่อ “พ่อเพียง” เป็นเด็กที่ชอบช่วยเหลือคนอื่นอยู่ตลอด เช่น เก็บขยะ กวาดถนน พ่อเพียงช่วยเหลือคนอื่นเป็นประจำจนเป็นที่ชื่นชม ชาวบ้านต่างบอกว่า “พ่อเพียงเป็นเด็กดี มีจิตอาสา ชอบช่วยเหลือโดยไม่หวังอะไรเลย” ต่างพากันชื่นชม

ขณะที่ ภูริ กับ พ้ารุ่ง ซึ่งเป็นเด็กในหมู่บ้านพูดกับพ่อเพียงว่า “ทำไมต้องช่วยเหลือคนอื่นด้วย” พ่อเพียงจึงตอบกลับ “การช่วยเหลือผู้อื่นทำให้เรามีความสุข คนที่ได้รับการช่วยเหลือก็พ้นจากความทุกข์และมีความสุขเหมือนกับเราเหมือนกันนะ”

เมื่อภูริกับพ้ารุ่งได้ฟังดังนั้น จึงจะช่วยเหลือคนอื่นเหมือนกันกับพ่อเพียงบ้าง ทำให้ชาวบ้านต่างชื่นชม “เด็กทั้งสาม เป็นเด็กดี มีจิตอาสา ชอบช่วยเหลือ”... หารักมากเลย

พิชรากร ใจยา
ครูโรงเรียนบ้านห้วยชมภู

ลูกเบ็ดน้อยหลงทาง

เช้าวันหนึ่งอากาศสดใส แม่เบ็ดใจดีได้พาลูกเบ็ดน้อยทั้ง 7 ตัว ออกไปหาอาหารในป่า ลูกเบ็ดเดินตามแม่เบ็ดเป็นแถวยาวอย่างเป็นระเบียบ เดินไปได้สักพัก ลูกเบ็ดตัวที่ 7 ก็รู้สึกกระหายน้ำ มันจึงแอบเดิน ออกจากแถวโดยไม่ได้บอกใคร เพราะมันคิดว่าเดินไปไม่นาน คงไม่เป็นไร

แม่เบ็ดพาลูกเบ็ดเดินไปเรื่อยๆ จนถึงใต้ต้นไม้ใหญ่ เมื่อหันหลังกลับมา แม่เบ็ดนับจำนวนลูกเบ็ด “1,2,3,4,5,6,... อ้าว! ลูกเบ็ดตัวที่ 7 หายไปไหน?” แม่เบ็ดร้องถามด้วยความตกใจ จึงพากันตามหาลูกเบ็ดตัวที่ 7

ในขณะเดียวกัน ลูกเบ็ดตัวที่ 7 ได้เดินกลับมาที่เดิม พบว่า แม่เบ็ดและพี่ๆ หายไปแล้ว จึงร้องให้เสียงดัง “ก้าบๆๆ” และเดินวนไปวนมาอยู่ตรงนั้น เมื่อแม่เบ็ดและพี่ๆ ได้ยินเสียงร้องให้ จึงเดินตามเสียงนั้นไป ในที่สุดก็พบลูกเบ็ดตัวที่ 7 พวกมันจึงโอบกอดกันด้วยความคิดถึง

น้ำใจฟ้าแผ่นดิน ^{~ 25}

ต้นกล้า กับต้นข้าวเป็นฝาแฝดกัน พวกเขามีนิสัยคล้ายกัน วันหนึ่งขณะที่พวกเขา กำลังเล่นของเล่นที่สนามเด็กเล่นอย่างสนุกสนานนั้น ก็มีคุณแม่ท่านหนึ่งจูงมือลูกสาว ของเขาเดินเข้ามาในสนามเด็กเล่น ในมือของเด็กหญิงถือลูกโป่งสวรรค์ไว้ เด็กน้อย แสดงท่าทีดีใจที่จะได้เล่นเครื่องเล่นสนามนั้น มือก็พลันปล่อยลูกโป่งจนลอยไปติดที่ต้นไม้ ซึ่งไม่สูงมากนัก เด็กน้อยตกใจร้องไห้จ้า ต้นกล้าและต้นข้าวได้ยินเสียง จึงวิ่งเข้าไปถามว่า เกิดอะไรขึ้น พอทราบเหตุการณ์ดังกล่าวจึงอาสาไปเก็บลูกโป่งมาให้เด็กน้อย

เมื่อเด็กน้อยได้ลูกโป่งคืนจึงหยุดร้องไห้และยิ้มออกมา อย่างดีใจ คุณแม่ของเด็กน้อยกล่าวขอบใจต้นกล้าและต้นข้าว แล้วจึงบอกให้ลูกสาวกล่าวขอบคุณฝาแฝดทั้งสองด้วยเช่นกัน จากนั้นพวกเขาจึงชวนกันไปเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน และมีความสุข

จัดทำโดย...ครูวศินา บุตรหล่อ
ครูป.3 โรงเรียนบ้านแม่กรณ์

นิทานเรื่อง น้ำมนต์คนขยัน

"น้ำมนต์" อาศัยอยู่กับครอบครัวในชนบท น้ำมนต์เป็นคนขยันขันแข็ง ช่วยทำงานบ้านทุกอย่าง ตื่นเช้าทำความสะอาดบ้าน ช่วยทำอาหาร

ในหมู่บ้านมีตลาดนัดทุกวันเสาร์ น้ำมนต์ได้ฝึกทำขนมจากคุณแม่เพื่อนำไปขาย เธอตั้งใจทำขนมอย่างประณีต แม้จะเหนื่อยยากลำบาก และได้นำขนมที่ทำไปขาย ซึ่งเงินที่ได้จากการขายขนม น้ำมนต์ได้นำไปแบ่งเบาค่าใช้จ่ายในครอบครัว และเก็บออมฝากในธนาคาร ความขยันทำให้ น้ำมนต์มีชีวิตที่ไม่ขัดสน

ขนิษฐ คำมี
ผู้แต่ง

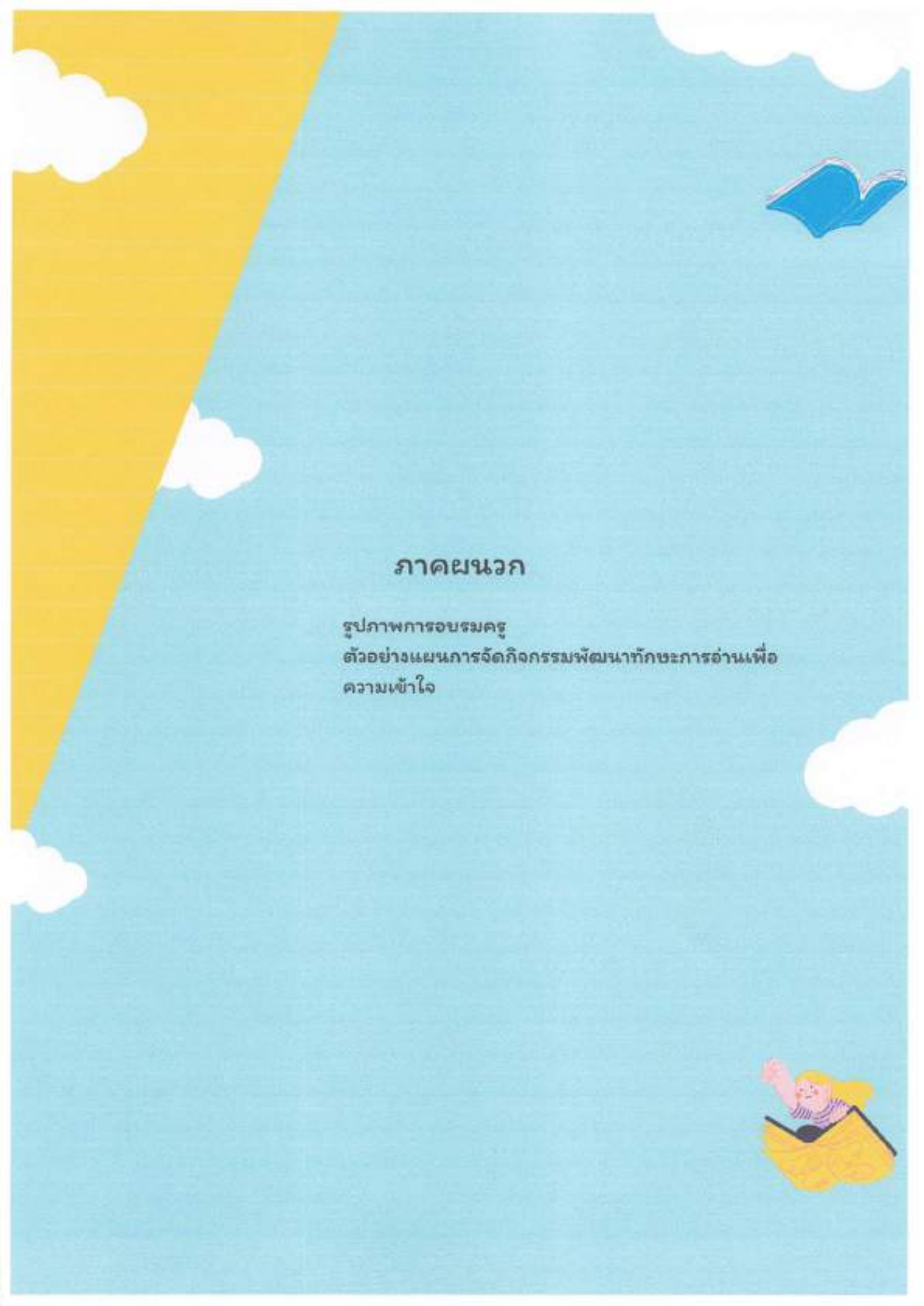
โรงเรียนปลอดขยะ

วันหนึ่งในช่วงเวลาพักกลางวันที่โรงเรียน หมิพู่ไปซื้อขนมที่สหกรณ์โรงเรียน ขณะที่เขากำลังเลือกซื้อขนมอยู่นั้น เขาเห็นน้องคนหนึ่งทิ้งไม้ไอศกรีมลงบนพื้นแล้วรีบวิ่งไป หมิพู่จึงช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะโดยไม่ได้พูดอะไร แล้วรีบไปเล่นกับเพื่อนๆที่สนามเด็กเล่น ระหว่างที่กำลังเล่นกันอยู่นั้น เขาก็เห็นไม้ไอศกรีมและถุงขนมตกเรียราด หมิพู่จึงชวนเพื่อนๆเก็บขยะบริเวณสนามเด็กเล่นจนหมด

วันต่อมาหมิพู่และเพื่อนๆช่วยกันทำป้ายรณรงค์ให้ทุกคนในโรงเรียนช่วยกัน รักษาความสะอาดและทิ้งขยะให้ถูกที่ หลังจากนั้นโรงเรียนก็น่าอยู่และไม่มีใครทิ้งขยะเรียราดอีกเลย

ภาคผนวก

รูปภาพการอบรมครู
ตัวอย่างแผนการจัดการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อ
ความเข้าใจ

รูปภาพการอบรมครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
การพัฒนาสื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้โปรแกรม CANVA
วันที่ 18 พฤษภาคม 2567
ณ ห้องประชุมพญามังราย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

แบบบันทึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ค.ช. / ค.ญ.....ชั้น.....โรงเรียน.....
อ่านนิทาน เรื่อง.....ผู้แต่ง.....

ใคร :
.....
.....
อะไร :
.....
.....
ที่ไหน :
.....
.....
เมื่อไร :
.....
.....
อย่างไร :
.....
.....
ทำไม :
.....
.....

R2	R3
บันทึกจากการอ่าน	สรุปใจความสำคัญ

การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ตระหนักถึงการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในสังกัด ด้วยความมุ่งมั่นพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถด้านการอ่านจึงส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับพัฒนานักเรียนในระดับต้น เพื่อเป็นฐานความรู้พัฒนาในระดับที่สูงขึ้น ที่มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านในการเรียนรู้ จึงได้นำหลักการแนวคิด การจัดการเรียนการสอนที่ประยุกต์วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับการใช้คำถาม 5W1H มาใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

การสอนแบบ SQ4R โดยนำมาจาก สุนด์ สันตทานนท์ ที่ทำนให้ความหมายวิธีการสอนแบบ SQ4R ไว้ว่า“ เป็นวิธีการสอนซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าเขาจะรู้เรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่ย่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงจากการสอนแบบ SQ3R ของฟรานซิส พี. โรบินสัน (Francis P. Robinson) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน แห่งมหาวิทยาลัยไอโอไอ โดยการสอนแบบ SQ4R เป็นการอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง โดยการตอบคำถามที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. Survey (S) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านคร่าวๆ ช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้
2. Question (Q) การตั้งคำถาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องที่อ่าน แล้วระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็วขึ้น
3. Read (R) เป็นขั้นของการอ่านข้อความในบทหรือคอนั้น ๆ อย่างละเอียด ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความหรืออ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญ ๆ ของเรื่อง
4. Record (R) เป็นขั้นของการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านในขั้นตอนที่ 3 โดยจดบันทึกส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น ซึ่งต้องใช้ข้อความอย่างรัดกุม
5. Recite (R) ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยใช้ภาษาของตนเอง หากยังไม่แน่ใจในบทใด คอนใด หรือเนื้อหาใดให้ย้อนกลับไปอ่านซ้ำใหม่
6. Reflect (R) ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่ได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็น อาจมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

เทคนิคการใช้คำถาม 5W1H

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ กล่าวถึงลักษณะของเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ซึ่งมีลักษณะของคำถามเพื่อคิดเชิงวิเคราะห์ คือ การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสงสัย ใคร่รู้ของผู้ถาม เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ โดยแนวคำถามเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์จะต้องตั้งให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ สามารถ ตั้งคำถามครอบคลุมหลัก 5W1H ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. Who (ใคร)	2. What (อะไร)
3. Where (ที่ไหน)	4. When (เมื่อไร)
5. Why (ทำไม)	6. How (อย่างไร)

ประยุกต์ใช้กับการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ใคร : เรื่องนี้กล่าวถึงใคร/ อะไร
ใครเป็นบุคคลสำคัญของเรื่อง
2. อะไร : เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร (ความคิด การกระทำ เหตุการณ์)
เรื่องนี้ ตัวละคร/บุคคล/สิ่งมีชีวิต ทำอะไร
3. ที่ไหน : เหตุเกิดที่ไหน
4. เมื่อไร : เรื่องเกิดเมื่อไร
เรื่องเกิดเวลาใด
5. อย่างไร : ตัวละคร เป็นคนอย่างไร
ตัวละคร ทำอย่างไร
6. ทำไม : ทำไม...จึงเป็นเช่นนั้น
เพราะเหตุใด...
เพราะอะไร...

สรุปแนวทางการจัดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

ขั้นนำ	นำเข้าสู่บทเรียน ด้วยการใช้เพลง เกม ...
ขั้นสอน	S ให้นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ภาพอย่างคร่าว ๆ จากนิทานที่ครูให้ Q นักเรียนตั้งคำถามจากนิทาน ตามหัวข้อ 5W1H ที่กำหนดให้ R1 นักเรียนอ่านนิทานอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้ R2 นักเรียนบันทึกประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน อาจจะเป็นคำสั้น ๆ ประโยค ที่ตนเองเข้าใจ R3 นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน R4 ครูและนักเรียน สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของเรื่อง เพื่อเปิด โอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ที่เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย และการให้ เหตุผลประกอบ

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นายมรกต อุ่นเคราะห์
2. นายอาวุธ ชันดิษฐ์เพชร
3. นางเพ็ญศรี เตชนิทร์

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

คณะบรรณาธิการ

1. นางสาวด็กชนัน รัตนสุวรรณต์
2. นางสาวรัชฎา อภิวงศ์งาม

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

ผู้แต่งนิทาน

1. นางนิภาพร เวียงโสก
2. นางสาวบุษยาพร สมจิตร
3. นางสาวอุไรวรรณ เนื่องขมภู
4. นางสาวอภิสสา เดวีวงศ์ปัญญา
5. นางกฤติญา ฆาบไชย
6. นางสาวพัชรินทร์ พิธาธรรม
7. นางเอกอนงค์ ชื่นโชคชัย
8. นางสาวธัญพิชชา ใจเรือนสูง
9. นางสาววารี อินตาพรหม
10. นายภาณุวัฒน์ กาวิน
11. นางสาววศินา บุตรหล่อ
12. นางสาวพัฒนพร วรรณศรี
13. นางสาวบัวแก้ว กองแก้ว
14. นายณัฐพงษ์ วงศ์เทพ
15. นางสาวกรรณิการ์ กันทะมา
16. นางสาวแพรวนภา พรมวง
17. นางสาวสิริกัญญา กันทะสอน
18. นางสาวพัชรากร ใจยา
19. นางสาวสุวารี ชมภูงาม
20. นางสาวกัลยรัตน์ หนูแก้ว
21. นางสาวนภาพร เทพมณี
22. นางสาวพิมลพรรณ นามวงษา
23. นางสาวกัจฉิรา ทาเวียง
24. นางสาวสายชล มะโนวงศ์
25. นางสาวกัลยาณ์ หนูแก้ว
26. นางสาวมณีนุช คำมี

ครูโรงเรียนบ้านน้ำลัด
ครูโรงเรียนบ้านน้ำลัด
ครูโรงเรียนอนุบาลเวียงเชียงรุ้ง
ครูโรงเรียนบ้านเวียงเดิม
ครูโรงเรียนบ้านป่าปางมน
ครูโรงเรียนบ้านลู่ (สหราชอาณาจักรพัฒนาการ)
ครูโรงเรียนบ้านหิมลาว
ครูโรงเรียนบ้านหิมลาว
ครูโรงเรียนบ้านป่าอ้อดอนชัย
ครูโรงเรียนบ้านปางริมกรรณ
ครูโรงเรียนบ้านแม่กรรณ
ครูโรงเรียนบ้านน้ำบอง
ครูโรงเรียนบ้านดอยฮาม
ครูโรงเรียนบ้านชัยพฤกษ์
ครูโรงเรียนบ้านโป่งน้ำร้อน
ครูโรงเรียนบ้านปางขอน
ครูโรงเรียนบ้านโล๊ะป่าตุ่ม
ครูโรงเรียนบ้านห้วยขมภู
ครูโรงเรียนห้องเบือวิทยา
ครูโรงเรียนบ้านจะคือ
ครูโรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยา
ครูโรงเรียนบ้านห้วยแม่เคี่ยม
ครูโรงเรียนบ้านผาค้าง
ครูโรงเรียนบ้านโล๊ะป่าท่า
ครูโรงเรียนบ้านโป่งเกลือ
ครูโรงเรียนผาขาววิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1